

‘Groot of klein zijn is niet bela

Het werd niet van hem verwacht, totaal niet zelfs. Toch koos Maarten Vlaar (25) uit Benningbroek voor het ondernemerschap. Dit jaar treedt hij officieel toe tot het tulpenbedrijf Vlaar Bloembollen, waar ook zijn broer aandeel in heeft. Komende jaren zal Maarten het stokje van zijn ouders overnemen. Een mooie uitdaging die met de nodige toekomstplannen gepaard gaat: groeien tot dat de totale bedrijfs capaciteit benut is.

Tekst: Jeannet Pennings
Foto: René Faas

De maand mei is voor Maarten Vlaar een mooie tijd van het jaar. De drukte van de broeierij is achter de rug en het buitenleven is begonnen. De werkzaamheden staan nu in het teken van tulpen koppen en nalopen. Op een hoek aan de Dorpsstraat in Abbekerk trotseren we de Westfriesse kleigrond en lopen een rondje mee door het rode tulpenveld ‘Escape’. Dat we te maken hebben met een echt familiebedrijf kan niet missen. Moeder Riet loopt iets verderop, vader Pé neemt de witte tulpen voor zijn rekening en broer Kees (40) zit op de kopmachine. “Het bedrijf staat momenteel op hun naam”, legt Maarten uit. “We zijn bezig met het overnameproces. Komende jaren zullen de aandelen van mijn ouders op mijn naam komen te staan. Daar hebben we een plan voor laten schrijven. Of er in de praktijk veel zal veranderen? De verantwoordelijkheid ligt misschien meer bij mij en mijn broer, maar mijn vader en moeder vinden het nog veel te leuk en gezellig om te stoppen met werken.”

AARDBEIJEN

Het bedrijf van de familie Vlaar vindt zijn oorsprong op één van de huidige locaties in Benningbroek. De ouders van Maarten, beiden afkomstig uit een groot gezin met een veehouderij, besloten ruim 40 jaar geleden samen de tulpenteelt op te pakken. Maarten: “Ze gingen trouwen en dan moet je iets doen voor de kost. Op dat moment verdween het teeltrecht op de tulpen, een mooie kans. De eerste tulpen werden onder contract geteeld. Later zijn ze met ongeveer een halve bunder voor zichzelf begonnen. En er werd, zoals alle Westfriezen dat deden, van alles bij geteeld; witlof, aardappelen, uien, aardbeien en ga zo maar door. Om een jaarrond inkomen te hebben werkte mijn vader ’s winters elders, bij de Hoogovens bijvoorbeeld. Toen mijn broer in het bedrijf stapte was dat nog steeds het geval. Echter, voor een ander werken

is als eigen ondernemer niet ideaal. Daarom werd in 1988 een eigen broeierij opgestart. Ik kan me de bouw ervan nog herinneren.”

Maarten is de jongste zoon van Pé en Riet Vlaar, en Kees de oudste. De middelste broer en zus werken elders. Maarten is opgegroeid op de kwekerij van zijn ouders. “Als kind help je al spelend mee en mag je de mooie klusjes doen. Later, toen ik op de middelbare school zat, werd meewerken op zaterdag en in vakanties meer ‘verplicht’. Of ik dat erg vond? Het was altijd leuk, want ik had neven en vrienden die ook allemaal meewerkten. En dat je meehelpt op het bedrijf van je ouders zie ik toch als vanzelfsprekend.” Minder vanzelfsprekend was volgens de jonge tulpenteler de bedrijfs overname. “Dat was niet iets wat ik per se zou gaan doen. Het is ook niet dat ik het niet wilde, de beslissing viel pas later. Uiteindelijk ben ik er gewoon ingerold, je groeit er naar toe. Dat hebben je ouders dan vanzelf door.” Maarten sprak wel eens met zijn vader over bedrijfs overname, maar het werd verder niet van hem verwacht. “Liever niet zelfs”, lacht de ondernemer. “Je kunt makkelijker je geld verdienen. Echter, als je dit werk leuk vind, kun je jezelf afvragen of het zo hard werken is. Als ik ’s avonds nog even aan het werk ga, is dat voor mij een gewoonte. Het is een levensstijl die mij past.”

DRONTEN

Onder het mom ‘we houden alle opties open’ koos Maarten na de Havo voor een administratieve Mbo-opleiding op het Horizon College in Alkmaar. Deze studie rondde hij na 1,5 jaar af, waarna hij een half jaar thuis aan het werk ging. Aangespoord door zijn ouders ging hij vervolgens verder op de agrarische hogeschool in Dronten. “Op dat moment wist ik al dat ik het bedrijf in zou gaan. Waarom? De afwisseling. Elke dag, en zelfs elk uur, is anders. De wisseling van seizoenen, binnen en buiten vind ik prachtig. Bovendien kun je als ondernemer je eigen koers bepalen, een enorme vrijheid. Voor een baas werken is niks voor mij. Ik heb uitein-

delijk in vier jaar tijd mijn Hbo opleiding Tuinen Akkerbouw Ondernemerschap afgerond. Dankzij stages heb ik bij verschillende andere bedrijven kunnen kijken, iets wat ik nog steeds graag doe door middel van open dagen. Het is altijd leerzaam om te zien hoe andere ondernemers te werk gaan, ook in andere branches.”

PIOENEN

Het huidige Vlaar Bloembollen omvat in totaal zo’n 14 hectare bollenteelt. De kraam wordt gevormd door 15 soorten broeitulpen, waaronder ‘Escape’, ‘Blue Parrot’, ‘Leen v.d. Mark’, ‘Strong Gold’, ‘Orange Monarch’, ‘Dynasty’ en ‘Inzell’. Vijf cultivars worden in eigen beheer afgebroeid. Dat levert tussen de derde week van januari en Pasen 1,5 miljoen stelen op. Daarnaast wordt op het bedrijf al jaren pioenrozen geteeld voor de bloemproductie.

.....

‘Dat je meehelpt op de kwekerij van je ouders is vanzelfsprekend’

.....

Maarten is hoofdzakelijk verantwoordelijk voor de broeierij, de kassen en het personeel. “Mijn vader was altijd de man van de schuur en dat neem ik van hem over. Kees is de technische man en houdt zich bezig met de mechanisatie, het landwerk en de boekhouding. De bollenverkoop is mijn taak, op wat contacten van oudsher na, die doet mijn vader nog. Beslissingen omtrent verkopen neem ik zelf, maar we informeren elkaar wel. Soms is dat het nadeel van een bedrijf leiden met meerdere personen, we moeten altijd met z’n drieën overleggen. En ja, dat botst wel eens. Vooral mijn vader en ik hebben een eigenwijs karakter. Anderzijds vormt het familiebedrijf een hele stabiele basis. Zo hebben we altijd de kennis van mijn vader op de achtergrond.”

Pé en Riet Vlaar zijn respectievelijk 73 en 67 jaar oud. Het overnametraject is in gang gezet. Toch ziet Maarten zijn vader, ondanks zijn gezondheid, nog niet van de bedrijfsvloer verdwijnen. “Zijn hele leven is om het bedrijf heen gebouwd. Hij is geen persoon die op een biljartclub zit. Hij werkt nu nog alle dagen volop mee, net als mijn moeder. Die vindt het nog veel te gezellig met alle vrouwen en scholieren die hier in het hoogseizoen werken. Op papier zal er de komende jaren wel het een en ander veranderen. Ik neem de aandelen van mijn ouders over. Tegelijkertijd willen we een groei realiseren. Momenteel wordt de bedrijfsruimte

ngrijk'

Maarten Vlaar: 'Komende jaren willen we groeien en de bedrijfsruimte optimaal benutten'

niet optimaal gebruikt. Het streven is om 5 miljoen tulpen per jaar te broeien en de bedrijfs-capaciteiten volop te benutten. Als je de organisatie goed op poten hebt, moet dat goed te behappen zijn."

WEDLOOP

Maarten benadrukt dat groeien geen doel op

zich is. "Het gaat niet om groot of klein zijn. Het gaat erom hoeveel er uiteindelijk overblijft. Door te groeien zorgen wij ervoor dat we zelf genoeg te doen hebben en willen we de kostprijs verder omlaag te brengen. Op deze manier proberen we met de markt mee te gaan. Desondanks verwacht ik voor de toekomst dat niet alleen de grote, maar ook de kleine bedrijven

blijven bestaan. De bollenteelt is een wedloop; degenen met het minste geluk vallen af. Als bollenkwekers zijn we allemaal collega's, maar ook concurrenten. Het is de kunst om beter te zijn dan een ander. Dat is soms hard, maar het heeft ook een positieve kant. We houden elkaar scherp en zorgen ervoor dat we continue veranderen en verbeteren."